

[Hendriksen.]

udtalte, at Skibsfarten særdeles vel kunde bære disse Omkostninger, og han talte om de store Aktieudbytter. Men det er jo saaledes, at der praktisk talt i de sidste 10—12 Aar kun har været et eneste godt Aar, nemlig 1937, og det er Reminiscenserne fra 1937, af hvilke der betales Udbytte nu i 1939. Et Par saa typiske Tramprederiskaber som „Vendila“ og „Progress“ gav intet Udbytte endnu i 1936, men har kun givet Udbytte for 1937 og 1938 og nu vel formentlig ogsaa noget for 1939. Nej, det, Skibsfarten afkaster, taget over en Aarrække, er virkelig ikke ret meget, ikke saa meget, at man kan staa sig ved at bytte Dampskibsaktier, taget under eet, med Obligationer, garanteret af Staten. I Stedet for at gaa den Vej, man er gaaet og tilsyneladende vedvarende agter at følge, burde man opmuntre Skibsfarten til Udvidelser og styrke dansk Skibsfart i Konkurrencen med Udlandet ved at give den saadanne Kaar at virke under, at der kunde sættes Nybygninger i Arbejde og komme flere Skibe ud at sejle, hvorved der jo i langt højere Grad end gennem det foreliggende Lovforslag vil blive skabt Muligheder for den øgede Beskæftigelse, som den høje Regering vel tilsigter at skabe ogsaa for Skibsfarten.

Vi vil altid være rede til at forbedre Arbejdsvilkårene for Søfartens Folk, naar dette kan ske, uden at dansk Skibsfarts konkurrencemæssige Muligheder over for Udlandets Skibsfart forskertses, men vi ønsker først og fremmest, at der skabes vor nationale Skibsfart saadanne arbejdsmæssige Vilkår, at den kan fortsætte og udbygge sin Virksomhed, som Landet simpelt hen ikke kan undvære. Naar den Dag kommer, da Genèvekonventionens Bestemmelser kan føres ud i Livet paa bred international Basis, skal man finde os rede til at yde fornøden Medvirken, men indtil da maa vi modsætte os Foranstaltninger, der vil medføre, at dansk Skibsfart bliver vanskeligere stillet end Konkurrenterne.

Vi vender os imod Lovforslaget, som vi vil stemme imod ved dets tredje Behandling.

Martin Sørensen (Peterslund): Under Hensyn til, at mit Parti i det andet høje Ting har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, og til, at Loven efter den højtærede Ministers Udtalelser kan betragtes som en midlertidig Lov, der kun skal gælde, indtil en Revision af Sønæringsloven kan finde Sted, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i

Tinget. Lovforslaget er jo af ringe økonomisk Rækkevidde, og det byder dog paa nogen Forbedring af Bemandingsforholdene for vore Søfolk.

Efter den Anledning, som de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative har givet ved deres Udtalelser om Omfanget af dansk Skibsfart, skal jeg gerne give Udtryk for den Anskuelse, at Forholdene her i Danmark og Landets Beliggenhed betinger, at Danmark kunde være et førende Land paa Skibsfartens Omraade i Forhold til Landets Størrelse. Værfterne har vi, nogle af de bedste i Verden, dygtige Redere og Sømænd har vi, mindst lige saa dygtige som i noget andet Land. Det maa være muligt at udvide Handelsflaaden, saaledes at den stærkere kan gøre sig gældende i Verdensskibsfarten og tilføre Landet større Værdier og afgive Grundlaget for en større Beskæftigelse af danske Sømænd. Men dette Spørgsmaal løses jo ikke ved det foreliggende lille Lovforslag, som jeg i øvrigt sympatiserer med. Det maa løses, om det overhovedet kan løses, i Samarbejde med Søens Folk, med Rederne og med Regeringen og tages op til samlet Overvejelse i en dertil kompetent Forsamling. Det Lovforslag, vi behandler i Dag, har jo ikke direkte Forbindelse hermed. Jeg skal paa mit Partis Vegne hermed anbefale det til Gennemførelse i det høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Kantsø) og det radikale Parti (Martin Sørensen [Peterslund]) for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg beklager, at de ærede Ordførere for Venstre (Villemoes) og Det konservative Folkeparti (Hendriksen) ikke ogsaa har kunnet stille sig velvilligt til det. Jeg maa dog erkende, at jeg ikke kom i dette høje Ting med Tro paa, at de paagældende Partier vilde stille sig anderledes, end Tilfældet har været i det andet høje Ting.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det er et alvorligt Ønske hos mig at faa gennemført dette Lovforslag. Jeg kan ikke erkende, at det er blevet fremsat saa sent, eller at det skulde være saa lidet overskueligt, at det ikke skulde være muligt at tage Stilling til det efter den Behandling, det har faaet i Folketinget. Det ærede Medlem gav da ogsaa til Kende, at han var fuldkommen inde i, hvilke administrative Bestemmelser der her blev lovfæstet, og hvad der var nyt i Lovforslaget.